

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Elismerhető-e, hogy az 1998. június 25-i Aarhusi Egyezmény 9. cikke, és nevezetesen annak (3) bekezdése a nemzetközi szerződésekhez kötődő közvetlen alkalmazhatósággal (self executing effect) rendelkezik, figyelembe véve e nemzetközi szerződés által kitűzött fő célt, azaz a keresetjogi jog hagyományos fogalmától való eltávolodást, és a nyilvánosság vagy az érintett nyilvánosság számára az eljárásban a fél jogállásának a biztosítását, tekintettel arra, hogy az Európai Unió, bár 2005. február 17-én csatlakozott az említett nemzetközi egyezményhez, a végrehajtásához szükséges közösségi intézkedéseket nem fogadta el?
2. Elismerhető-e, hogy jelenleg a közösségi jogrend részét képező Aarhusi Egyezmény 9. cikke, és nevezetesen annak (3) bekezdése a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának értelmében véve közösségi jogi közvetlen alkalmazhatósággal vagy közvetlen hatállyal rendelkezik?
3. Az első vagy a második kérdésre adott igenlő válasz esetében az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése az e nemzetközi szerződésben kitűzött fő célra tekintettel értelmezhető-e úgy, hogy a „hatóságok [aktusai]” kifejezés alatt a határozat meghozatalát jelentő aktus is értendő, ami azt eredményezi, hogy a nyilvánosságnak az igazságszolgáltatás igénybevételére vonatkozó lehetősége magában foglalja a hatóság azon határozatának vitatásához való jogot is, amelynek jogellenessége a környezetre gyakorolt hatásában rejlik?

A Verwaltungsgericht Halle (Németország) által 2009. július 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Günter Fuß kontra Halle város

(C-243/09. sz. ügy)

(2009/C 233/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Halle

Az alapeljárás felei

Felperes: Günter Fuß

Alperes: Halle (Saale) város

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti hátrányos helyzetet objektív vagy szubjektív módon kell értelmezni?
2. Fennáll-e a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hátrányos helyzet, ha egy beavatkozási feladatot ellátó tisztviselőt a munkaidő felső határának jövőbeli betartására irányuló kérelme alapján akarata ellenére egy

másik, túlnyomórészt belső szolgálatot igénylő beosztásba helyeznek át?

3. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hátrányos helyzetként kell-e értelmezni az alacsonyabb fizetést, ha az áthelyezés révén a kedvezőtlen időszakokra (éjszaka, vasárnapok és munkaszüneti napok) eső szolgálat ideje és ezáltal az ilyen szolgálatért mint fáradságos munkáért járó pótlék nagysága is csökken?
4. A 2. vagy 3. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az áthelyezés révén keletkezett hátrányos helyzet ellensúlyozható-e az új beosztás előnyei, mint például a rövidebb munkaidő vagy továbbképzés útján?

⁽¹⁾ HL L 299., 9. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.

2009. július 3-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-244/09. sz. ügy)

(2009/C 233/07)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és W. Mölls meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel az Einkommensteuergesetz (a jövedelemadóról szóló német törvény) 7. §-ának (5) bekezdése szerinti degresszív értékcsökkenési leírást a belföldön található épületekre korlátozta — nem teljesítette az EK 56. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgyát a német Einkommensteuergesetz azon rendelkezései képezik, amelyek az ingatlanok adójogi kezelésénél előírt, úgynevezett degresszív értékcsökkenési leírást — vagyis a leírási időszak első szakaszában a lineáris leírási kulcsnál magasabb leírási kulcs alkalmazását — a belföldön található épületekre korlátozzák.

A belföldön és a külföldön fekvő ingatlanok eltérő kezelése sérti a tőkemozgás EK 56. cikk által biztosított szabadságát. Az